

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Pavla Tomana v trestnej veci obžalovaného **M. B. a spol. pre zločin založenia a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2012 v Bratislave sťažnosti obžalovaných **A. B. a M. B.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 11. decembra 2012, sp. zn. PK-1T 26/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obžalovaných A. B. a M. B. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením senát Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, (ďalej len súd prvého stupňa) na neverejnom zasadnutí 23. februára 2012 podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosti obžalovaných A. B. a M. B. o prepustenie z väzby na slobodu.

Súčasne ďalším výrokom podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. per analogiam s poukazom na článok 154c Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 odsek 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijal prevzatie záruky dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným A. B. a M. B..

Taktiež podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku per analógiám s poukazom na článok 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd peňažnú záruku za obžalovaného A. B. ponúknutú matkou M. B. a otcom A. B. neprijal.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že v prípade obžalovaných sa od ostatného rozhodovania o dôvodoch väzby nič nezmenilo, dôvody väzby ako boli ustálené u všetkých troch naďalej trvajú. Neprijatie dohľadu probačného a mediačného úradníka ako náhrady za väzbu obžalovaného A. B. a M. B. a záruku ponúknutú rodičmi obž. B. odôvodnil okolnosťami prípadu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásili sťažnosť obaja obžalovaní (obžalovaný B. prostredníctvom obhajcu) do zápisnice o neverejnom zasadnutí (č.l. 9859). Včas podanú sťažnosť do konania neverejného zasadnutia tunajším súdom písomne neodôvodnil žiaden z obžalovaných.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podaných sťažností oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosti obžalovaných nie sú dôvodné.

Po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že proti obžalovaným A. B. a M. B. (ako aj ďalším spoluobžalovaným) sa vedie trestné konanie na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) z 29. júna 2011, č. VII/2Gv 16/10, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, pre skutky popísané v obžalobe a ktorých sa mali dopustiť spolu s ďalšími obžalovanými.

Trestné stíhanie proti obžalovaným sa vedie väzobne, pričom obaja obžalovaní boli vzatí do väzby na základe návrhu prokurátora uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 20. februára 2010, sp. zn. Tp 17/2010, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. marca 2010, sp. zn. 6 Tost 7/2010, podľa § 72 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a väzba začala plynúť 16. februára 2010. V priebehu prípravného konania ako aj v priebehu hlavných pojednávaní na súde prvého stupňa o väzbe obžalovaných opakovane rozhodoval nielen sudca pre prípravné konanie, resp. senát súdu prvého stupňa, ale dôvodmi väzby sa opakovane zaoberali aj viaceré senáty najvyššieho súdu,

pričom konštatovali, že na dôvodoch väzby sa u obžalovaných od pôvodného rozhodovania nič nezmenilo.

Vo veci senát súdu prvého stupňa vyniesol rozsudok, ktorým uznal **obžalovaných A. B. a M. B. za vinných v bode 1/ rozsudku** zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., **v bode 2/ rozsudku** z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, § 141 písm. a/ Tr. zák. sčasti dokonaného, sčasti vo vzťahu k § 186 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., **v bode 3/ rozsudku** z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. vo vzťahu k ods. 3 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a vo vzťahu k ods. 5 dokonaný s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., **v bode 4/ rozsudku** z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., **obžalovaného A. B. v bode 5/ rozsudku** zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. a/, § 141 písm. a/ Tr. zák., **v bode 6/ rozsudku** z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., **v bode 7/ rozsudku** z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. a/, § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. c/, § 141 písm. a/ Tr. zák., **obžalovaného A. B. v bode 8/ rozsudku** zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., a **obžalovaného M. B. v bode 13/ rozsudku** z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe podrobne popísanom vo výrokovej časti rozsudku (č.l. 9081-9087/zv. XXIX).

Za túto trestnú činnosť bol obžalovaný **A. B.** odsúdený podľa § 186 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov, pričom na výkon

uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Okrem toho bol obžalovanému uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. Nokia 6700 s batériou a SIM kartou, ktorých vlastníkom sa stáva štát. Obžalovanému bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený aj ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Obžalovaný **M. B.** bol odsúdený podľa § 186 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 písm. h/, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov a 4 (štyri) mesiace, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom M. B. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 13. januára 2009, sp. zn. 3T 114/2004, zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 190 ods. 5 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, § 41 ods. 2, § 43 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov. Na výkon tohto trestu bol M. B. podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Tomuto obžalovanému bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia vecí - 3 ks mobilných telefónov zn. Nokia s batériami, jednej mačety v puzdre a kovového boxera, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Taktiež mu bol uložený podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obaja obžalovaní (ako aj ďalší) zahlásili po vyhlásení rozsudku odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti všetkým jeho výrokom, pričom v odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 To 4/2012, zo dňa 15. novembra 2012, tento rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku aj ohľadom obžalovaných A. B. a M. B. a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Písomným podaním zo dňa 3. decembra 2012 obžalovaní A. B. a M. B. požiadali o prepustenie z väzby na slobodu. Vo svojej žiadosti v podstate obaja uvádzali, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustili a podľa nich dôvody väzby pominuli, poukázali na dĺžku doterajšej väzby a ponúkli aj záruky.

O týchto žiadostiach bolo rozhodnuté napadnutým uznesením.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

V prerokúvanej veci, podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sa súd prvého stupňa dostatočne zaoberal podstatnými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie o väzbe oboch obžalovaných.

So závermi súdu prvého stupňa sa plne stotožňuje, a preto na jeho argumentáciu uvedenú v odôvodnení rozhodnutia plne odkazuje.

Väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je v prípade oboch obžalovaných opodstatnený vzhľadom k tomu, že obžalovaní sú aj naďalej stíhaní z obzvlášť závažnej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú im hrozia dlhodobé nepodmienečné tresty odňatia slobody. Už samotná táto skutočnosť podľa ustálenej súdnej praxe zakladá dôvodnú obavu z možného úteku obžalovaných, z ich vyhýbania sa trestnému stíhaniu, či uloženému trestu odňatia slobody. Túto obavu posilňujú aj zistené skutočnosti, na ktoré bolo poukazované už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obžalovaných.

Pokiaľ ide o druhý z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por., tzv. kolúznej väzby, sťažnostný súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvého stupňa. Trestné stíhanie ešte nie je právoplatne ukončené, samotní obžalovaní sa domáhajú vykonania ešte ďalších dôkazov, popr. opakovania už vykonaných dôkazov, vo veci bude potrebné

doplniť dokazovanie v naznačenom smere tunajším súdom a vzhľadom na zistené aktivity obžalovaných a iných osôb v ich prospech sú obavy z marenia objasňovania skutočností dôležitých pre trestné konanie zatiaľ opodstatnené.

Čo sa týka väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ten je daný u oboch obžalovaných už samotnou povahou trestnej činnosti.

Reálnosť tejto obavy vyplýva z toho, že trestná činnosť obžalovaných nespočívala len v nejakom náhodnom či ojedinelom konaní, ale bola súčasťou ich životného štýlu a trestná vec obžalovaných je súčasťou trestnej činnosti zločineckej skupiny, v ktorej sú trestne stíhané aj ďalšie osoby.

Zároveň je potrebné konštatovať, vzhľadom na počet obžalovaných a rozsah ich trestnej činnosti, že súd prvého stupňa pri dodržaní základných zásad trestného konania postupuje vo veci v primeranej lehote v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por.

Zákonu zodpovedajú aj výroky, ktorými súd prvého stupňa nevyhovел návrhu obžalovaných na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovanými.

Ani II. stupňový súd nezistil u obžalovaných také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie tohto procesného inštitútu. Obžalovaní sú trestne stíhaní za obzvlášť závažné zločiny a v spise zadokumentované skutočnosti vylučujú predpoklad, že by účel väzby v ich prípade bolo možné dosiahnuť dohľadom mediačného a probačného úradníka.

Obdobné dôvody je nutné použiť aj pri zvažovaní prijatia peňažnej záruky u obžalovaného B..

Nakoľko obžalovaní vo svojich sťažnostiach najvyššiemu súdu žiadne ďalšie argumenty nepredložili, najvyšší súd sa preto nemohol nimi bližšie zaoberať a po preskúmaní výrokov napadnutého uznesenia, ktoré netrpeli žiadnou chybou, pričom nezistil žiadne pochybenie ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. decembra 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Alžbeta Kóňová